

Hvis man går tilbage og kigger på mit spørgsmål, spm. nr. S 1758, vil man også kunne se, at de intentioner og tanker, som ligger i beslutningsforslaget her, er nogle, som jeg og Dansk Folkeparti har haft igennem længere tid. Derfor må jeg glæde den socialdemokratiske ordfører – nu kan jeg ikke se, om der er andre af forslagsstillerne her til stede; det er der, en enkelt forslagsstiller mere – med at sige, at Dansk Folkeparti kan støtte det her forslag. Det kan vi, fordi vi synes, det er meget vigtigt, at de, som sælger dyr til folk, har den rette uddannelse, således at de kan informere om dem.

Virkeligheden forholder sig jo sådan, at hvis man f.eks. skal sælge en pølse i dag, så skal man have været på et kursus for at kunne sælge den. Men hvis man skal sælge kæledyr, så kan man egentlig bare give sig til det. Det vil sige, at hvis der en dag skulle ske det, at vælgerne ovre i Vestjylland valgte at sige, at ham Christian H. Hansen ikke længere skulle i Folketinget, han har været derinde i alt for mange år, så nu skal vi have nogle unge og friske kræfter ind – selvfølgelig også nogle fra Dansk Folkeparti, det er klart – så har jeg jo et problem, jeg skal give mig til at beskæftige mig med et eller andet, og da jeg går meget op i dyrevelfærd og holder meget af dyr, ville det være nærliggende, at jeg gik hen og blev dyrehandler. Det ville jeg simpelt hen kunne gøre sådan her med et knips, så var jeg dyrehandler, for det kræver ingen uddannelse. Jeg kan bare slå mig ned og gå i gang med det.

Derfor er de intentioner, der ligger i det her forslag, fuldstændig rigtige. Det er rigtigt, at hvis man skal handle med dyr, mener jeg også, at man skal være uddannet, således at man kan give de mennesker, der køber dyrene, en ordentlig information om pasning og pleje osv. Så ved jeg godt, at det faktisk er sådan i dag, at Dyrenes Beskyttelse har lavet en masse informationsmateriale, som også ligger hos mange dyrehandlere, som folk kan tage med hjem og læse, og så kan de, når de har fået kæledyret, gå rundt og læse det og lære, hvordan de skal passe dyret. Men jeg synes, det er meget vigtigt, at kunden får den rigtige information fra starten. Og det er jo det, som forslaget her lægger op til.

Jeg tror egentlig også på, at det kan være med til lidt at stoppe den uheldige tendens, man tit ser, nemlig at når familien sidder samlet om et eller andet måltid, og der er et af børnene, der ønsker at få sig et kæledyr, så går debatten tit på, om man nu også kan have det i familien, om man har tid til at passe det, om man har tid til at

pleje det, og om man kan gøre det på en ordentlig måde osv. Vi ved godt, at når nogle børn har plaget tilstrækkelig mange gange, så ender det med, at så giver far og mor lov, og man får så et kæledyr. Det får man så, uden at man egentlig har en viden om, hvordan fremtiden både for familien og for kæledyret skal være. Det at få et dyr er det samme som at få en lille ny i familien. Det kræver pasning, og det kræver pleje. Selvfølgelig er der forskel på, hvilken slags dyr man får. Der er forskel på, om det er to hvide mus eller en hund, man får, det vil jeg anerkende. Men er det f.eks. en hund, man får, så kræver det jo, at man betragter det som et lille nyt medlem af familien, som man skal komme hjem til, og som skal have en ordentlig pleje. Det skal de to hvide mus også, men det er lidt på en anden måde.

Derfor synes vi, at intentionerne i det her forslag er gode, og i Dansk Folkeparti ser vi frem til, at vi faktisk får en hurtig udvalgsbehandling, så vi kan få det vedtaget.

Kl. 21:50

Formanden:

Der er ikke ønske om korte bemærkninger. Tak til hr. Christian H. Hansen. Næste i ordførerrækken bliver fru Bente Dahl.

Kl. 21:50

(Ordfører)

Bente Dahl (RV):

Hos dyrehandlere bor der mange dyr; der handles med dyrene, og de skal passes. Der skal vider gives viden og rådgives om, hvordan de skal passes. Da det er meget forskellige dyr: slanger, skildpadder, undulater, hunde, katte, hamstre og meget, meget mere, er det klart, der skal en meget stor viden til for at kunne passe dem alle sammen rigtigt. De skal have bestemt foder, de skal have kulde, varme tempererede rum m.m. De, der passer dem, og skal rådgive kunderne, må nødvendigvis have en kvalificeret viden på området.

Indtil for nylig var der to tekniske skoler, der udbød en overbygning på en generalistuddannelse. Overbygningen var specialiseret til dyrehandlere. Den er nedlagt med virkning fra i år, og det ser nu ud, som om der mangler kvalificerede folk til fremover at kunne handle med dyr og leve op til dyreværnslovens intentioner. Så for mig at se er der to problemer på det her område, dels muligheden for at få en relevant uddannelse, dels at en dyrehandler skal have en relevant uddannelse, når han eller hun handler med dyr. Jeg stillede spørgsmål til undervisningsministeren i januar for at høre, hvordan